

[Bente Juncker]

forstå, som fru Kirsten Jacobsen rigtigt sagde, hvis bunkerne hobede sig op ved vaskemaskinen, hvorfor der ikke kunne blive vasket. Man kan altså ikke forklare ældre mennesker, man kan ikke forklare handicappede, der måske er vant til at have det rent og pænt, have ryddet op osv., at nu skal der lige pludselig en sondring ind her. Den sondring kan ministeren godt glemme, det vil jeg gerne sige, for den er uadministrerbar.

Om betalingen vil jeg gerne sige, at den ligger i et interval mellem 100 kr., der er det mindste, og 1.000 kr. om måneden, der er det meste. Hvad skal man så betale? Jeg kan leve forestille mig, hvis der i en opgang er tre ældre mennesker, der skal betale mellem 800 kr. og 1.000 kr. hver om måneden, men den ene skal have 2 timers hjælp, den anden skal have hjælp hver dag, måske i mange timer, hvilket rivegilde det kan udvikle sig til iblandt de ældre. Det er simpelt hen ikke muligt at forklare den form for betaling over for ældre mennesker. Der kommer jo igen aspektet med den lille misundelse ind: Jamen fru Jensen, der bruger alle de mange timer, hun kunne nu alligevel måske også gå på gaden, ikke? Sikke en snak og sikke et slagsmål der kan blive om det.

En anden ting er spørgsmålet om marginalskatterne. Det ligger også i de bemærkninger, som vi kom med under ældredebatten, hvor vi sagde: Lad os prøve at se, om dette kan gøres på en eller anden facon. Man kan da ikke lave et forslag, hvor marginalskatterne ligger omkring 100 pct., måske over 100 pct. nogle steder. Hvordan skal vi forklare det for dem, der er i 40'erne og 50'erne, som vi beder om at spare op til deres alderdom nu, vi beder dem om at lave kapitalpension og rateordninger, og hvad de ellers hedder, alle disse ordninger, for at de skal få rigelige penge til deres alderdom? Det er der da ingen der gider, når de ser, at de skal betale nogle procenter på over 100, så kan man da ikke få folk til det.

Min taletid er udløbet. Ja, så må jeg komme igen.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Jeg vil da godt kvittere for den, synes jeg, fornuftige snak, som CD's ordfører, fru Bente Juncker, havde, og jeg er da også nysgerrig efter at høre, hvad fortsættelsen måtte være.

Det, der blev understreget, er, at det forslag, der ligger på Folketingets bord, som er, hvad vi kan forholde os til, ikke svarer til den dagsorden, som Folketinget vedtog i april måned. Tværtimod, dette er et forslag, der lige præcis er som ild til vand i forhold til dagsordenen.

Den anden ting, som blev understreget, er, at dette forslag er bureaukratisk, og at vi har et stort forklaringsproblem. Et af de forrige punkter på Folketingets dagsorden handlede om varnehjælp, hvor vi har to forskellige ordninger – nej, vi har faktisk tre, for vi har også dem med dunkpetroleum – og dér har vi et meget stort forklaringsproblem. Nu vil vi skaffe os endnu et forklaringsproblem. Jeg vil godt spørge, hvornår ministeren havde tænkt sig at afskaffe forklaringsproblemerne.

Samtidig er det sådan, at det vil forøge samspilsproblemerne. Nu har jeg forstået, at det altså er svært at få svar på de spørgsmål, som jeg har stillet om samspilsproblemerne, så jeg må konstatere, at KV-regeringen har opgivet at løse samspilsproblemerne, ikke tager den rapport, der i forvejen lå på Folketingets bord, inden vi så dette forslag, alvorligt, og forøger de problemer, vi kender i forvejen, med det forslag, som vi i dag har til diskussion.

(Kort bemærkning).

Pia Christmas-Møller (KF):

Der er jo mange måder, hvorpå man kan foretage en helgardering, også i politik, og det er helt oplagt, at den udlægning, som vi netop hørte fra CD's ordfører, af ældredebatten i foråret, var en helgardering. Man vil nu gå med både seler og livrem. På den ene side vil man gerne se på en betalingsordning i forbindelse med hjemmehjælpen, og på den anden side må det ikke have nævneværdige konsekvenser for samspilsproblemerne. Det er nu blevet tolket sådan, at man på den ene side gerne ville se på en betaling, men nu må det overhovedet ikke have nogen konsekvenser for samspilsproblemerne.

Det sidste er ganske enkelt umuligt med det skattesystem, vi har i dag. Enhver betalingsordning vil medføre et samspilsproblem i et eller andet omfang, og det er altså alene et spørgsmål om, hvor snittet skal lægges. Jeg er enig i, at et samspilsproblem i størrelsesordenen 100 eller mere ikke er særlig rart. Nu bliver det udlagt, som om det gælder hele gruppen,